

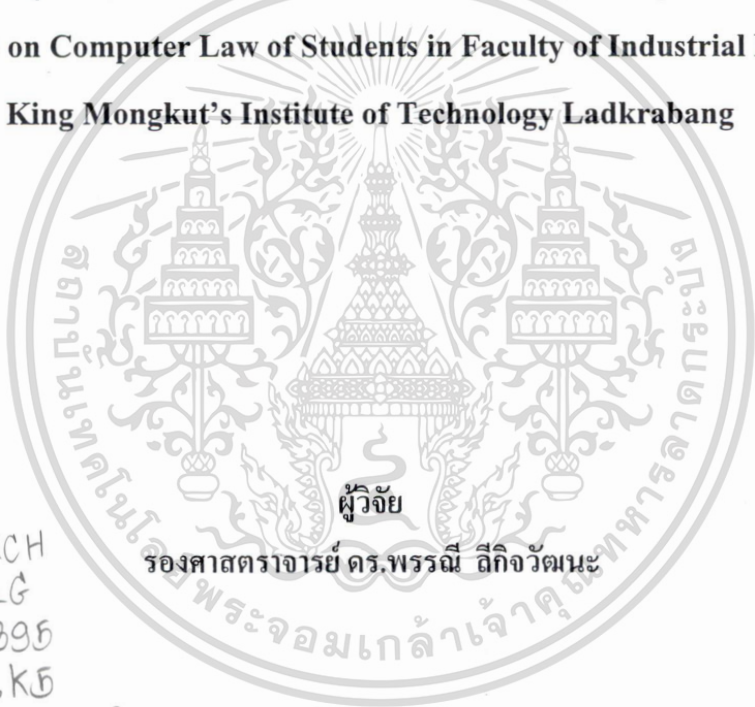
รายงานการวิจัย

ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายคอมพิวเตอร์ของนักศึกษา

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

Knowledge on Computer Law of Students in Faculty of Industrial Education

King Mongkut's Institute of Technology Ladkrabang

ผู้วิจัย

รองศาสตราจารย์ ดร.พรณี สীগิจวัฒน์นะ

RCH
LG
395
.K5
๗๒๕๓๑

สงวนลิขสิทธิ์
เลขทะเบียน 115608
วันเดือนปี 24 ส.ค. 2554

ได้รับทุนสนับสนุนงานวิจัยจากเงินรายได้ ประจำปีงบประมาณ 2552

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

b. 1219819
i. ....

ชื่อโครงการ	ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายคอมพิวเตอร์ของนักศึกษาคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง Knowledge on Computer Law of Students in Faculty of Industrial Education King Mongkut's Institute of Technology Ladkrabang
ทุนการวิจัย	เงินรายได้ ประจำปีงบประมาณ 2552 จำนวนเงิน 50,000 บาท
ระยะเวลาทำการวิจัย	1 ปี ตั้งแต่ ตุลาคม 2551 ถึง กันยายน 2552
ผู้วิจัย	รองศาสตราจารย์ ดร.พรรณี ลีกิจวัฒน์
หน่วยงาน	คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ถนนฉลองกรุง แขวงลำปลาทิว เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520 โทร. 02-7373000 ต่อ 6062, 02-3264511

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา และเปรียบเทียบความรู้เกี่ยวกับกฎหมายคอมพิวเตอร์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง จำแนกตามภาควิชา โดยใช้วิธีการวิจัยเชิงบรรยาย กลุ่มตัวอย่างคือ นักศึกษา จำนวน 257 คน ได้มาโดยวิธีสุ่มแบบแบ่งชั้น เก็บรวบรวมข้อมูลในปีการศึกษา 2551 โดยใช้แบบทดสอบชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ ได้รับการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน มีค่าความยากง่าย (p) .23 - .77 ค่าอำนาจจำแนก (r) .20 - .80 และค่าความเชื่อถือได้ .75 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ และการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว ผลการวิจัยพบว่า 1) ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายคอมพิวเตอร์ของนักศึกษาอยู่ในระดับต่ำทั้งโดยภาพรวม (ร้อยละ 31.80) และจำแนกเป็นรายภาควิชา (ร้อยละ 32.87, 30.90 และ 30.60 ตามลำดับ) 2) ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายคอมพิวเตอร์ของนักศึกษาไม่แตกต่างกันระหว่างภาควิชา ทั้ง 3 ภาควิชา ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

Abstract

The purposes of this research were to study and compare the knowledge on computer law of bachelor's degree students between departments in Faculty of Industrial Education, King Mongkut's Institute of Technology Ladkrabang (KMITL). The research method was descriptive research. The sample of 257 students were selected by using stratified random sampling method. The research tool was the multiple choices test which consisted of 30 items which were validated by 3 experts, the difficulty values (p) were .23 - .77, the discrimination power values (r) were .20 - .80 and the KR 20 reliability was .75. The data were collected in the 2008 academic year then analysed by mean, percentage (%) and one-way analysis of variance (F-test). The findings were 1) The knowledge on computer law of students were at low level as overall (31.80%) and each department (32.87%, 30.90% and 30.60%, respectively) 2) The knowledge on computer law of students were not different among 3 departments at .05 significant level.

คำสำคัญ : กฎหมายคอมพิวเตอร์, นักศึกษา

Keywords : computer law, student

กิตติกรรมประกาศ

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณคณะกรรมการอุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ที่ได้พิจารณาอนุมัติและจัดสรรงบประมาณเงินรายได้ สนับสนุนการวิจัยเรื่องนี้ ขอขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านที่ได้กรุณาตรวจแก้ไข และให้คำแนะนำในการปรับปรุงแบบทดสอบซึ่งเป็นเครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูลให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น และขอขอบคุณนักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตรต่อเนื่อง (2 ปี) คณะวิศวกรรมศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังทุกท่าน ที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบทดสอบวัดความรู้เกี่ยวกับกฎหมายคอมพิวเตอร์สำหรับการวิจัยครั้งนี้

รองศาสตราจารย์ ดร.พรณี ลีกิจวัฒน์

สารบัญเรื่อง

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	I
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	I
กิตติกรรมประกาศ.....	II
สารบัญเรื่อง.....	III
สารบัญตาราง.....	V
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	2
1.3 สมมุติฐานการวิจัย.....	2
1.4 ขอบเขตของการวิจัย.....	2
1.5 นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย.....	2
บทที่ 2 วิธีดำเนินการวิจัย.....	4
2.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างการวิจัย.....	4
2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	5
2.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	7
2.4 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	7
บทที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	8
3.1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างนักศึกษา.....	8
3.2 ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายคอมพิวเตอร์ของนักศึกษา.....	11
3.3 ผลการเปรียบเทียบความรู้เกี่ยวกับกฎหมายคอมพิวเตอร์ของนักศึกษา.....	12
บทที่ 4 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	13
4.1 สรุป.....	13
4.2 อภิปรายผล.....	15
4.3 ข้อเสนอแนะ.....	16

สารบัญเรื่อง (ต่อ)

	หน้า
บรรณานุกรม.....	17
ภาคผนวก.....	18
ภาคผนวก ก พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550.....	19
ภาคผนวก ข ค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกรายข้อของข้อสอบ.....	29
ภาคผนวก ค คะแนนเฉลี่ยความรู้เกี่ยวกับกฎหมายคอมพิวเตอร์ของนักศึกษา จำแนกตามสาขาวิชา.....	30

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
2.1	จำนวนนักศึกษาที่เป็นสมาชิกของประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	5
3.1	ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างนักศึกษา.....	8
3.2	ร้อยละของคะแนนเฉลี่ย ระดับ และลำดับที่ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายคอมพิวเตอร์ ของนักศึกษา จำแนกตามภาควิชา.....	11
3.3	ร้อยละของคะแนนต่ำสุด – สูงสุด พิสัย และระดับความรู้เกี่ยวกับกฎหมาย คอมพิวเตอร์ของนักศึกษา จำแนกตามภาควิชา.....	11
3.4	ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความรู้เกี่ยวกับกฎหมายคอมพิวเตอร์ของนักศึกษา จำแนกตามภาควิชา.....	12

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในปัจจุบันเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ได้เข้ามามีบทบาทและมีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์เป็นอย่างมากทั้งในแง่ของการทำงานและการใช้ชีวิตประจำวัน บางครั้งหากมีผู้ใช้งานกระทำด้วยประการใดๆ ให้ระบบคอมพิวเตอร์ไม่สามารถทำงานได้ตามคำสั่งที่กำหนดไว้ หรือทำให้การทำงานผิดพลาดไปจากคำสั่งที่กำหนดไว้ หรือใช้วิธีการใดๆ เข้าล่วงรู้ข้อมูล แก้ไข หรือทำลายข้อมูลของบุคคลอื่นในระบบคอมพิวเตอร์โดยมิชอบ หรือใช้ระบบคอมพิวเตอร์เผยแพร่ข้อมูลคอมพิวเตอร์อันเป็นเท็จ หรือมีลักษณะอันลามกอนาจาร ย่อมก่อให้เกิดความเสียหายกระทบกระเทือนต่อเศรษฐกิจ สังคม และความมั่นคงของรัฐ รวมทั้งความสงบสุข และศีลธรรมอันดีของประชาชน ดังนั้น พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติ ว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 ขึ้นไว้ ณ วันที่ 10 มิถุนายน พ.ศ. 2550 โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เพื่อป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดดังกล่าวข้างต้น (กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร. 2551 : Online)

เนื่องจากพระราชบัญญัติฉบับนี้ นับเป็นกฎหมายคอมพิวเตอร์ฉบับแรกของประเทศไทย และเป็นกฎหมายที่ค่อนข้างใหม่จึงควรที่ประชาชน นักเรียน นักศึกษา จะมีความตื่นตัว สนใจ เรียนรู้ เพื่อจะได้ปฏิบัติตนได้อย่างถูกต้อง แต่เนื่องจากในปัจจุบัน ยังไม่ทราบว่านักศึกษามีความรู้เกี่ยวกับกฎหมายคอมพิวเตอร์ฉบับนี้มากน้อยเพียงใด ผู้วิจัยในฐานะอาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม จึงมีความสนใจที่จะศึกษาความรู้เกี่ยวกับกฎหมายคอมพิวเตอร์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตรต่อเนื่อง (2 ปี) คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง เพื่อให้ได้สารสนเทศที่เป็นประโยชน์ต่อการวางแผนและพัฒนาหลักสูตรและการสอน และ/หรือ การฝึกอบรม เพื่อให้ให้นักศึกษา ได้มีความรู้เกี่ยวกับกฎหมายคอมพิวเตอร์ที่ถูกต้องเพื่อจะได้ปฏิบัติตนให้ถูกต้องเหมาะสมต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความรู้เกี่ยวกับกฎหมายคอมพิวเตอร์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตรต่อเนื่อง (2 ปี) คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

2. เพื่อเปรียบเทียบความรู้เกี่ยวกับกฎหมายคอมพิวเตอร์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตรต่อเนื่อง (2 ปี) คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง จำแนกตามภาควิชา

1.3 สมมุติฐานการวิจัย

ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายคอมพิวเตอร์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตรต่อเนื่อง (2 ปี) คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง มีความแตกต่างกันระหว่างภาควิชา

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

14.1 ขอบเขตของประชากร

ประชากร คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตรต่อเนื่อง (2 ปี) ชั้นปีที่ 1 และ 2 คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2551

14.2 ขอบเขตของเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้เนื้อหาความรู้เกี่ยวกับกฎหมายคอมพิวเตอร์ตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550

1.5 นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย

1. กฎหมายคอมพิวเตอร์ หมายถึง พระราชบัญญัติ ว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550

2. นักศึกษา หมายถึง นักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตรต่อเนื่อง (2 ปี) ชั้นปีที่ 1 และ 2 คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2551

3. ภาควิชา หมายถึง ส่วนราชการภายในคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ในการวิจัยเรื่องนี้ครอบคลุม 3 ภาควิชา คือ ภาควิชาครุศาสตร์วิศวกรรม ภาควิชาครุศาสตร์สถาปัตยกรรม และภาควิชาครุศาสตร์เกษตร

บทที่ 2

วิธีดำเนินการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัยเป็นการวิจัยเชิงบรรยาย (descriptive research) โดยมีรายละเอียดตามหัวข้อต่อไปนี้

- 2.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 2.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 2.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

2.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1.1. ประชากร

ประชากร คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตรต่อเนื่อง (2 ปี) ชั้นปีที่ 1 และ 2 คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2551 จำนวน 717 คน จาก 3 ภาควิชา คือ ภาควิชาครุศาสตร์วิศวกรรม ภาควิชาครุศาสตร์สถาปัตยกรรม และภาควิชาครุศาสตร์เกษตร (ส่วนอีก 2 ภาควิชา คือ ภาควิชาครุศาสตร์อุตสาหกรรม และภาควิชาภาษาและสังคม ไม่มีนักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตรต่อเนื่อง (2 ปี) จึงไม่ได้ศึกษา)

2.1.2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตรต่อเนื่อง (2 ปี) ชั้นปีที่ 1 และ 2 คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2551 จำนวน 257 คน จาก 3 ภาควิชา ได้มาจากการเลือกตัวอย่างโดยวิธีสุ่มแบบแบ่งชั้น (stratified random sampling) ตามภาควิชา และการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง (sample size) โดยใช้ตารางสำเร็จรูปของ Krejcie and Morgan (Krejcie and Morgan, 1970 : 608) ที่ขนาดของประชากร 717 คน ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 และระดับความคลาดเคลื่อนร้อยละ 5 ซึ่งได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง เท่ากับ 251 คน แต่เมื่อจำแนกตามภาควิชาตามสัดส่วนพบว่า ภาควิชาครุศาสตร์เกษตร มีขนาดของกลุ่มตัวอย่างเพียง 24 คนซึ่งค่อนข้างเล็ก จึงปรับเพิ่มเป็น 30 คน ทำให้ได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างรวมทั้งหมดเพิ่มขึ้นเป็น 257 คน รายละเอียดดังแสดงในตารางที่ 2.1

ตารางที่ 2.1 จำนวนนักศึกษาที่เป็นสมาชิกของประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ภาควิชา	ประชากร (คน)	กลุ่มตัวอย่าง (คน)	
		ตามสัดส่วน	ปรับเพิ่มเป็น
ครุศาสตร์วิศวกรรม	380	133	133
ครุศาสตร์สถาปัตยกรรม	268	94	94
ครุศาสตร์เกษตร	69	24	30
รวม	717	251	257

2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบทดสอบวัดความรู้เกี่ยวกับกฎหมายคอมพิวเตอร์ สำหรับให้นักศึกษาเป็นผู้ตอบ แบบทดสอบแบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา

ตอนที่ 2 ข้อสอบวัดความรู้เกี่ยวกับกฎหมายคอมพิวเตอร์ ครอบคลุมสาระสำคัญในพระราชบัญญัติ ว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 ข้อคำถามมีลักษณะเป็นข้อสอบชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ การให้คะแนนเป็นแบบถูกให้ 1 และผิดให้ 0

แบบทดสอบได้ผ่านการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (content validity) โดยผู้เชี่ยวชาญทางด้านกฎหมาย และด้านคอมพิวเตอร์ศึกษารวมทั้งหมด จำนวน 3 ท่าน ดังรายนามต่อไปนี้ คือ

1. พ.ต.ต. กุศล มณีรัตน์
2. ส.ต.ท. จิระเดช คงเมือง
3. อาจารย์ธรรมสันต์ สุวรรณโรจน์

และตรวจสอบความยากง่าย (difficulty) อำนาจจำแนก (discrimination power) และความเชื่อถือได้ (reliability) โดยการทดลองใช้แบบทดสอบกับนักศึกษา ในคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน แล้วนำคะแนนมาหาค่าความยากง่าย และค่าอำนาจจำแนก เป็นรายข้อ โดยใช้เทคนิค 50% และใช้สูตรดังนี้ (พรรรณี ลีกิจวัจนะ. 2551 : 113 – 115)

สูตรหาค่าความยากง่าย

$$p = \frac{R_H + R_L}{n_H + n_L}$$

เมื่อ	p	แทน	ค่าความยากง่าย
	R_H	แทน	จำนวนนักศึกษาที่ตอบถูกของข้อนั้นในกลุ่มสูง
	R_L	แทน	จำนวนนักศึกษาที่ตอบถูกของข้อนั้นในกลุ่มต่ำ
	n_H	แทน	จำนวนนักศึกษาที่ตอบข้อนั้นในกลุ่มสูง
	n_L	แทน	จำนวนนักศึกษาที่ตอบข้อนั้นในกลุ่มต่ำ

เกณฑ์ค่าความยากง่ายที่ยอมรับได้ คือ .20 - .80

สูตรหาค่าอำนาจจำแนก

$$r = \frac{R_H + R_L}{n_H}$$

เมื่อ	r	แทน	ค่าอำนาจจำแนก
	R_H	แทน	จำนวนนักศึกษาที่ตอบถูกของข้อนั้นในกลุ่มสูง
	R_L	แทน	จำนวนนักศึกษาที่ตอบถูกของข้อนั้นในกลุ่มต่ำ
	n_H	แทน	จำนวนนักศึกษาที่ตอบข้อนั้นในกลุ่มสูง (ซึ่งเท่ากับกลุ่มต่ำ : n_L)

เกณฑ์ค่าอำนาจจำแนกที่ยอมรับได้ คือ ตั้งแต่ 0.2 ขึ้นไป

และหาค่าความเชื่อถือได้ทั้งฉบับโดยใช้สูตร KR20 (พรรณี ลีกิจวัฒน์. 2551 : 109)

สูตรหาค่าความเชื่อถือได้ KR 20

$$r_{tt} = \frac{k}{k-1} \left\{ 1 - \frac{\sum pq}{S^2} \right\}$$

เมื่อ	r_{tt}	แทน	ค่าความเชื่อถือได้
	k	แทน	จำนวนข้อสอบ
	$\sum$	แทน	ผลรวม
	p	แทน	สัดส่วนของนักศึกษาที่ตอบถูกในแต่ละข้อ
	q	แทน	สัดส่วนของนักศึกษาที่ตอบผิดในแต่ละข้อ
	S^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนทั้งฉบับ

เกณฑ์ค่าความเชื่อถือได้ที่ยอมรับได้ คือ .70 ขึ้นไป

ผลการคำนวณได้ค่าความยากง่าย (p) อยู่ระหว่าง .23 – .77 ค่าอำนาจจำแนก (r) อยู่ระหว่าง .20 – .80 (รายละเอียดแสดงในภาคผนวก ข) และมีค่าความเชื่อถือได้ เท่ากับ .75 แสดงว่าแบบทดสอบมีคุณภาพดีตามเกณฑ์ที่กำหนด

2.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แจกแบบทดสอบวัดความรู้เกี่ยวกับกฎหมายคอมพิวเตอร์และรับคืนโดยตรงจากนักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตรต่อเนื่อง (2 ปี) ชั้นปีที่ 1 และ 2 ที่เป็นสมาชิกของกลุ่มตัวอย่าง คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ในปีการศึกษา 2551

2. ตรวจสอบความครบถ้วนสมบูรณ์ของการตอบแบบทดสอบวัดความรู้เกี่ยวกับกฎหมายคอมพิวเตอร์ที่เก็บรวบรวมได้ พบว่า มีฉบับที่สมบูรณ์ 257 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 ของขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่กำหนด

2.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ SPSS for Windows 11 ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้สถิติความถี่ และร้อยละ

2. วิเคราะห์ข้อมูลคะแนนความรู้เกี่ยวกับกฎหมายคอมพิวเตอร์ของนักศึกษา โดยใช้สถิติค่าเฉลี่ย ค่าสูงสุด - ต่ำสุด และค่าพิสัยคิดเป็นร้อยละ แล้วแปลความหมายคะแนนเฉลี่ยตามเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

คะแนนเฉลี่ย (ร้อยละ)	ระดับความรู้
80 – 100	สูงมาก
60 – 79	สูง
40 – 59	ปานกลาง
20 – 39	ต่ำ
0 – 19	ต่ำมาก

3. วิเคราะห์เปรียบเทียบความรู้เกี่ยวกับกฎหมายคอมพิวเตอร์ของนักศึกษา จำแนกตามภาควิชา โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (one-way analysis of variance : F-test) เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความรู้ของนักศึกษา 3 ภาควิชา

บทที่ 3

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยขอเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามหัวข้อ ต่อไปนี้

3.1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างนักศึกษา

3.2 ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายคอมพิวเตอร์ของนักศึกษา

3.3 ผลการเปรียบเทียบความรู้เกี่ยวกับกฎหมายคอมพิวเตอร์ของนักศึกษา

3.1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างนักศึกษา

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังแสดงในตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างนักศึกษา

รายการ	จำนวน	ร้อยละ (%)
1. เพศ		
- ชาย	169	65.76
- หญิง	88	34.24
2. อายุ		
- ไม่เกิน 20 ปี	41	15.95
- 21 ปี	88	34.24
- 22 ปี	93	36.19
- 23 ปี ขึ้นไป	35	13.62
3. ชั้นปีที่ศึกษา		
- ปีที่ 1	142	55.25
- ปีที่ 2	115	44.75
4. เกรดเฉลี่ยสะสม		
3.50 – 4.00	24	9.33
3.00 – 3.49	94	36.58
2.50 – 2.99	98	38.13
2.00 – 2.49	38	14.79
ต่ำกว่า 2.00	3	1.17

ตารางที่ 3.1 (ต่อ)

รายการ	จำนวน	ร้อยละ (%)
5. ภาควิชาที่ศึกษา		
- ครุศาสตร์วิศวกรรม	133	51.75
- ครุศาสตร์สถาปัตยกรรม	94	36.58
- ครุศาสตร์เกษตร	30	11.67
6. ประสบการณ์การใช้คอมพิวเตอร์		
1 – 2 ปี	13	5.06
3 – 4 ปี	53	20.62
5 – 6 ปี	76	29.57
7 – 8 ปี	47	18.29
9 – 10 ปี	30	11.67
มากกว่า 10 ปี	37	14.40
ไม่ระบุ	1	0.39
7. ระยะเวลาที่ใช้คอมพิวเตอร์เพื่อการศึกษา แต่ละครั้ง		
< 1 ชม.	20	7.78
1– 2 ชม.	109	42.41
3 – 4 ชม.	78	30.35
5 – 6 ชม.	21	8.17
> 6 ชม.	24	9.34
ไม่ระบุ	5	1.95
8. จำนวนวันที่ใช้คอมพิวเตอร์ต่อสัปดาห์		
1 – 2 วัน	26	10.12
3 – 4 วัน	46	17.90
5 – 6 วัน	43	16.73
ทุกวัน	140	54.47
ไม่ระบุ	2	0.78
9. การศึกษาพระราชบัญญัติ ว่าด้วยการ กระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 (พรบ.)		
- ไม่เคย	192	74.71
- เคย	65	25.29

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 3.1 (ต่อ)

รายการ	จำนวน	ร้อยละ (%)
10. นักศึกษาที่เคยศึกษาพรบ. ในแต่ละภาควิชา		
- ครุศาสตร์วิศวกรรม	41	30.83
- ครุศาสตร์สถาปัตยกรรม	22	23.40
- ครุศาสตร์เกษตร	2	6.67
11. รูปแบบการศึกษาพรบ. (65 คน) (ตอบได้มากกว่า 1 รูปแบบ)		
- ในรายวิชา	32	49.23
- เข้าฝึกอบรม	6	9.23
- ด้วยตนเอง	57	87.69
12. สถานศึกษาที่เคยศึกษาพรบ. ในรายวิชา (32 คน)		
- สถานศึกษาปัจจุบัน	20	62.50
- สถานศึกษาในอดีต	12	37.50
13. แหล่งที่ศึกษาพรบ. ด้วยตนเอง (57 คน) (ตอบได้มากกว่า 1 แหล่ง)		
- หนังสือ	16	28.07
- วิทยู	3	5.26
- โทรทัศน์	16	28.07
- เว็บไซต์	46	80.70

จากตารางที่ 3.1 พบว่า ส่วนใหญ่ของนักศึกษาเป็นเพศชาย อายุ 22 ปี ศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 1 มีเกรดเฉลี่ยสะสม 2.50 – 2.99 สังกัดภาควิชาครุศาสตร์วิศวกรรม มีประสบการณ์ในการใช้คอมพิวเตอร์ 5 – 6 ปี ใช้คอมพิวเตอร์ทุกวัน ใช้คอมพิวเตอร์เพื่อการศึกษาแต่ละครั้งนาน 1 – 2 ชม. ไม่เคยศึกษาพระราชบัญญัติ ว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 มาก่อน ที่เคยศึกษาสังกัดภาควิชาครุศาสตร์วิศวกรรม รูปแบบการศึกษาเป็นการศึกษาด้วยตนเอง จากเว็บไซต์ ในส่วนที่เคยศึกษาจากรายวิชาเป็นวิชาในสถานศึกษาปัจจุบัน

3.2 ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายคอมพิวเตอร์ของนักศึกษา

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังแสดงในตารางที่ 3.2 – 3.3

ตารางที่ 3.2 ร้อยละของคะแนนเฉลี่ย ระดับ และลำดับที่ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายคอมพิวเตอร์ของนักศึกษา จำแนกตามภาควิชา

ภาควิชา	n	คะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$)		ลำดับที่
		ร้อยละ(%)	ระดับความรู้	
1. ครุศาสตร์วิศวกรรม	133	32.87	ต่ำ	1
2. ครุศาสตร์สถาปัตยกรรม	94	30.60	ต่ำ	3
3. ครุศาสตร์เกษตร	30	30.90	ต่ำ	2
รวม	257	31.80	ต่ำ	-

จากตารางที่ 3.2 พบว่า ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายคอมพิวเตอร์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตรต่อเนื่อง (2 ปี) คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังโดยภาพรวม อยู่ในระดับต่ำ ($\bar{X} = 31.80\%$)

เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยเป็นรายภาควิชา พบว่า อยู่ในระดับต่ำทั้ง 3 ภาควิชาเรียงลำดับตามคะแนนเฉลี่ยจากมากไปน้อย คือ

ลำดับที่ 1 ภาควิชาครุศาสตร์วิศวกรรม ($\bar{X} = 32.87\%$)

ลำดับที่ 2 ภาควิชาครุศาสตร์เกษตร ($\bar{X} = 30.90\%$)

ลำดับที่ 3 ภาควิชาครุศาสตร์สถาปัตยกรรม ($\bar{X} = 30.60\%$)

แสดงว่า ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายคอมพิวเตอร์ของนักศึกษาภาควิชาครุศาสตร์วิศวกรรมมีค่าสูงที่สุด รองลงมา คือ ภาควิชาครุศาสตร์เกษตร และภาควิชาครุศาสตร์สถาปัตยกรรม ตามลำดับ

ตารางที่ 3.3 ร้อยละของคะแนนต่ำสุด – สูงสุด พิสัย และระดับความรู้เกี่ยวกับกฎหมายคอมพิวเตอร์ของนักศึกษา จำแนกตามภาควิชา

ภาควิชา	n	คะแนนต่ำสุด – สูงสุด (ร้อยละ : %)	พิสัย (R) (ร้อยละ : %)	ระดับต่ำสุด - สูงสุด
1. ครุศาสตร์วิศวกรรม	133	16.67 – 53.33	36.66	ต่ำมาก – ปานกลาง
2. ครุศาสตร์สถาปัตยกรรม	94	16.67 – 43.33	26.66	ต่ำมาก – ปานกลาง
3. ครุศาสตร์เกษตร	30	10.00 – 53.33	43.33	ต่ำมาก – ปานกลาง
รวม	257	10.00 – 53.33	43.33	ต่ำมาก – ปานกลาง

จากตารางที่ 3.3 พบว่า ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายคอมพิวเตอร์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตรต่อเนื่อง (2 ปี) คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง โดยภาพรวมมีคะแนนต่ำสุด – สูงสุด อยู่ในระดับต่ำมาก – ปานกลาง (10.00% – 53.33%)

เมื่อพิจารณาคะแนนต่ำสุด – สูงสุด เป็นรายภาควิชา พบว่า มีคะแนนต่ำสุด – สูงสุด อยู่ในระดับต่ำมาก – ปานกลาง ทั้ง 3 ภาควิชา การกระจายของคะแนนของนักศึกษาในแต่ละภาควิชา เรียงลำดับตามค่าพิสัยจากมากไปน้อย คือ

ลำดับที่ 1 ภาควิชาครุศาสตร์เกษตร (R = 43.33%)

ลำดับที่ 2 ภาควิชาครุศาสตร์วิศวกรรม (R = 36.66%)

ลำดับที่ 3 ภาควิชาครุศาสตร์สถาปัตยกรรม (R = 26.66%)

แสดงว่า ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายคอมพิวเตอร์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี การกระจายมากที่สุด รองลงมา คือ ภาควิชาครุศาสตร์วิศวกรรม และภาควิชาครุศาสตร์สถาปัตยกรรม ตามลำดับ

3.3 ผลการเปรียบเทียบความรู้เกี่ยวกับกฎหมายคอมพิวเตอร์ของนักศึกษา

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังแสดงในตารางที่ 3.4

ตารางที่ 3.4 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความรู้เกี่ยวกับกฎหมายคอมพิวเตอร์ของนักศึกษา

จำแนกตามภาควิชา

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	28.379	2	14.190	2.332	.099
ภายในกลุ่ม	1545.356	254	6.084		
รวม	1573.735	256			

จากตารางที่ 3.4 ไม่พบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย ทั้ง 3 ค่า เนื่องจากค่า Sig. > 0.05 แสดงว่า ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายคอมพิวเตอร์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตรต่อเนื่อง (2 ปี) คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ไม่แตกต่างกันระหว่างภาควิชา ทั้ง 3 ภาควิชา ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

บทที่ 4

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

4.1 สรุป

4.1.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความรู้เกี่ยวกับกฎหมายคอมพิวเตอร์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตรต่อเนื่อง (2 ปี) คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

2. เพื่อเปรียบเทียบความรู้เกี่ยวกับกฎหมายคอมพิวเตอร์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตรต่อเนื่อง (2 ปี) คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง จำแนกตามภาควิชา

4.1.2 สมมุติฐานการวิจัย

ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายคอมพิวเตอร์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตรต่อเนื่อง (2 ปี) คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง มีความแตกต่างกันระหว่างภาควิชา

4.1.3. วิธีดำเนินการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัยเป็นการวิจัยเชิงบรรยาย

4.1.4 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1) ประชากร

ประชากร คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตรต่อเนื่อง (2 ปี) ชั้นปีที่ 1 และ 2 คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2551 จำนวน 717 คน จาก 3 ภาควิชา คือ ภาควิชาครุศาสตร์วิศวกรรม ภาควิชาครุศาสตร์สถาปัตยกรรม และภาควิชาครุศาสตร์เกษตร

2) กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตรต่อเนื่อง (2 ปี) ชั้นปีที่ 1 และ 2 คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2551 จำนวน 257 คน จาก 3 ภาควิชา ได้มาจากการเลือกตัวอย่างโดยวิธีสุ่มแบบแบ่งชั้น ตามภาควิชา และการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ตารางสำเร็จรูปของ Krejcie and Morgan ที่ ขนาดของประชากร 717 คน ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 และระดับความคลาดเคลื่อนร้อยละ 5 ซึ่งได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง เท่ากับ 251 คน แต่เมื่อจำแนกตามภาควิชาตามสัดส่วนพบว่า

ภาควิชาครุศาสตร์เกษตร มีขนาดของกลุ่มตัวอย่างเพียง 24 คนซึ่งค่อนข้างเล็ก จึงปรับเพิ่มเป็น 30 คน ทำให้ได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างรวมทั้งหมดเป็น 257 คน

4.1.5 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบทดสอบวัดความรู้เกี่ยวกับกฎหมายคอมพิวเตอร์ สำหรับให้นักศึกษาเป็นผู้ตอบ แบบทดสอบแบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา

ตอนที่ 2 ข้อสอบวัดความรู้เกี่ยวกับกฎหมายคอมพิวเตอร์ ข้อคำถามมีลักษณะเป็นข้อสอบชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ การให้คะแนนเป็นแบบถูกให้ 1 และผิดให้ 0

แบบทดสอบได้ผ่านการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (content validity) โดยผู้เชี่ยวชาญทางด้านกฎหมาย และด้านคอมพิวเตอร์ศึกษารวมทั้งหมด จำนวน 3 ท่าน และตรวจสอบความยากง่าย (difficulty) อำนาจจำแนก (discrimination power) และความเชื่อถือได้ (reliability) โดยการทดลองใช้แบบทดสอบกับนักศึกษา ในคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน แล้วนำคะแนนมาหาค่าความยากง่าย และค่าอำนาจจำแนก เป็นรายข้อ และหาค่าความเชื่อถือได้ทั้งฉบับ โดยใช้สูตร KR20 ผลการคำนวณ พบว่า แบบทดสอบมีคุณภาพดี โดยมีค่าความยากง่าย (p) อยู่ระหว่าง .23 – .77 ค่าอำนาจจำแนก (r) อยู่ระหว่าง .20 – .80 มีค่าความเชื่อถือได้ เท่ากับ .75

4.1.6 การเก็บรวบรวมข้อมูล

แจกแบบทดสอบวัดความรู้เกี่ยวกับกฎหมายคอมพิวเตอร์และรับคืนโดยตรงจากนักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตรต่อเนื่อง (2 ปี) ชั้นปีที่ 1 และ 2 ที่เป็นสมาชิกของกลุ่มตัวอย่าง ณ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ในปีการศึกษา 2551 ได้แบบทดสอบที่สมบูรณ์กลับคืนมา 257 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 ของขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่กำหนด

4.1.7 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ SPSS for Windows 11 ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลคะแนนความรู้เกี่ยวกับกฎหมายคอมพิวเตอร์ของนักศึกษา โดยใช้สถิติค่าเฉลี่ย ค่าสูงสุด – ต่ำสุด และค่าพิสัยคิดเป็นร้อยละ

2. วิเคราะห์เปรียบเทียบความรู้เกี่ยวกับกฎหมายคอมพิวเตอร์ของนักศึกษา จำแนกตามภาควิชา โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (one-way analysis of variance : F-test)

4.1.8 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายคอมพิวเตอร์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตรต่อเนื่อง (2 ปี) คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง อยู่ในระดับต่ำทั้งโดยภาพรวม (ร้อยละ 31.80) และจำแนกเป็นรายภาควิชา ทั้ง 3 ภาควิชา (ร้อยละ 32.87, 30.90 และ 30.60 ตามลำดับ)

2. ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายคอมพิวเตอร์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตรต่อเนื่อง (2 ปี) คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ไม่แตกต่างกันระหว่างภาควิชา ทั้ง 3 ภาควิชา ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

4.2 อภิปรายผล

1. ผลการวิจัยพบว่า ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายคอมพิวเตอร์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตรต่อเนื่อง (2 ปี) คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง อยู่ในระดับต่ำ อาจเนื่องมาจากนักศึกษาส่วนใหญ่ (ร้อยละ 74.71) ไม่เคยศึกษาเนื้อหาสาระของพระราชบัญญัติ ว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 มาก่อน เพราะพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นกฎหมายที่ค่อนข้างใหม่เพิ่งมีผลบังคับใช้มาได้ประมาณ 1 ปี จึงยังไม่ได้นำไปบรรจุไว้ในหลักสูตร และยังไม่ค่อยได้มีการนำพระราชบัญญัตินี้มาจัดการเรียนการสอนให้กับนักศึกษาในแต่ละภาควิชา มีเพียงนักศึกษาเป็นส่วนน้อย (ร้อยละ 25.29) ที่เคยศึกษามาก่อน ในจำนวนนี้ส่วนใหญ่เป็นการศึกษาด้วยตนเองจากเว็บไซต์ ข้อค้นพบนี้สอดคล้องกับ ธวัชณ์ อิมคุณ (อ้างใน จุฑาทิพย์ เกาศรี, 2551 : Online) อาจารย์ฝ่ายเทคนิคและเทคโนโลยีสารสนเทศของมหาวิทยาลัยรัตนบัณฑิต ที่เห็นว่านิสิตมหาวิทยาลัยรัตนบัณฑิตยังไม่รู้ว่ากฎหมายคอมพิวเตอร์มีข้อห้ามและบทลงโทษอย่างไร ซึ่งอาจส่งผลให้นักศึกษาหลายคนกระทำความผิดโดยไม่รู้ตัว ทางมหาวิทยาลัยจึงจำเป็นต้องจัดอบรมหลักสูตรเร่งด่วนในการให้ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายคอมพิวเตอร์ ขึ้นเมื่อวันที่ 17 กรกฎาคม 2551 เพื่อให้ นิสิตมีความเข้าใจและตระหนักถึงความสำคัญของพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550

2. ผลการเปรียบเทียบความรู้เกี่ยวกับกฎหมายคอมพิวเตอร์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตรต่อเนื่อง (2 ปี) คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง จำแนกตามภาควิชา พบว่า ไม่แตกต่างกันระหว่างภาควิชา ทั้ง 3 ภาควิชา อาจเนื่องมาจากนักศึกษาส่วนใหญ่ในแต่ละภาควิชา ทั้ง 3 ภาควิชา ต่างก็ไม่เคยศึกษาเนื้อหาสาระของพระราชบัญญัติ ว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 มาก่อน มีเพียงส่วนน้อยของแต่ละภาควิชาที่เคยศึกษามาก่อน คิดเป็นร้อยละ 30.83, 23.40 และ 6.67 ของนักศึกษาใน

ภาควิชาครุศาสตร์วิศวกรรม ภาควิชาครุศาสตร์สถาปัตยกรรม และภาควิชาครุศาสตร์เกษตร ตามลำดับ

4.3 ข้อเสนอแนะ

4.3.1 ข้อเสนอแนะเพื่อการนำผลการวิจัยไปใช้

เนื่องจากผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตรต่อเนื่อง (2 ปี) คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ยังมีความรู้เกี่ยวกับกฎหมายคอมพิวเตอร์ในระดับต่ำ จึงจำเป็นต้องยกระดับความรู้เกี่ยวกับกฎหมายคอมพิวเตอร์ของนักศึกษาให้สูงขึ้น ซึ่งสามารถทำได้หลายแนวทางดังนี้

1. สอดแทรกเพิ่มเติมเนื้อหา ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายคอมพิวเตอร์บูรณาการเข้าไปในการจัดเรียนการสอนรายวิชาที่เกี่ยวข้อง
2. ปรับปรุงหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต ให้มีการสอดแทรกเพิ่มเติมเนื้อหาความรู้เกี่ยวกับกฎหมายคอมพิวเตอร์ในรายวิชาที่เกี่ยวข้อง
3. พัฒนาสื่อการเรียนรู้เกี่ยวกับกฎหมายคอมพิวเตอร์ในรูปแบบต่างๆ และเผยแพร่ให้กับนักศึกษา
4. พัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมความรู้เกี่ยวกับกฎหมายคอมพิวเตอร์ และจัดฝึกอบรมให้กับนักศึกษา
5. จัดกิจกรรมเพื่อกระตุ้นให้นักศึกษาสนใจศึกษาเรียนรู้กฎหมายคอมพิวเตอร์ตระหนักถึงบทลงโทษและผลเสียที่เกิดจากการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์

4.3.2 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยต่อไป

1. ควรศึกษาความรู้เกี่ยวกับกฎหมายคอมพิวเตอร์ของบุคคลกลุ่มต่างๆ ได้แก่
  - 1.1 นักเรียน นักศึกษาในทุกๆระดับ และทุกประเภทของการศึกษา ทั่วประเทศ
  - 1.2 ครู อาจารย์ผู้สอนทางด้านคอมพิวเตอร์
  - 1.3 บุคลากรที่ปฏิบัติหน้าที่ที่ต้องใช้คอมพิวเตอร์เป็นหลัก และบุคลากรที่เกี่ยวข้อง ทั้งภาครัฐ และเอกชน
2. ควรศึกษารูปแบบความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ กับความตระหนัก และการปฏิบัติตามกฎหมายคอมพิวเตอร์ของบุคคลกลุ่มต่างๆ

บรรณานุกรม

กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร. 2551. พระราชบัญญัติ ว่าด้วยการกระทำ

ความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550. [Online]. Available :

<http://www.mict.go.th/>

จุฑาทิพย์ เกาศรี. 2551. “RBAC วอนนิสิตตระหนักกฎหมายคอมพิวเตอร์.” [Online]. Available

: <http://cyberreporter.itpc.or.th/detail.php? content=667>.

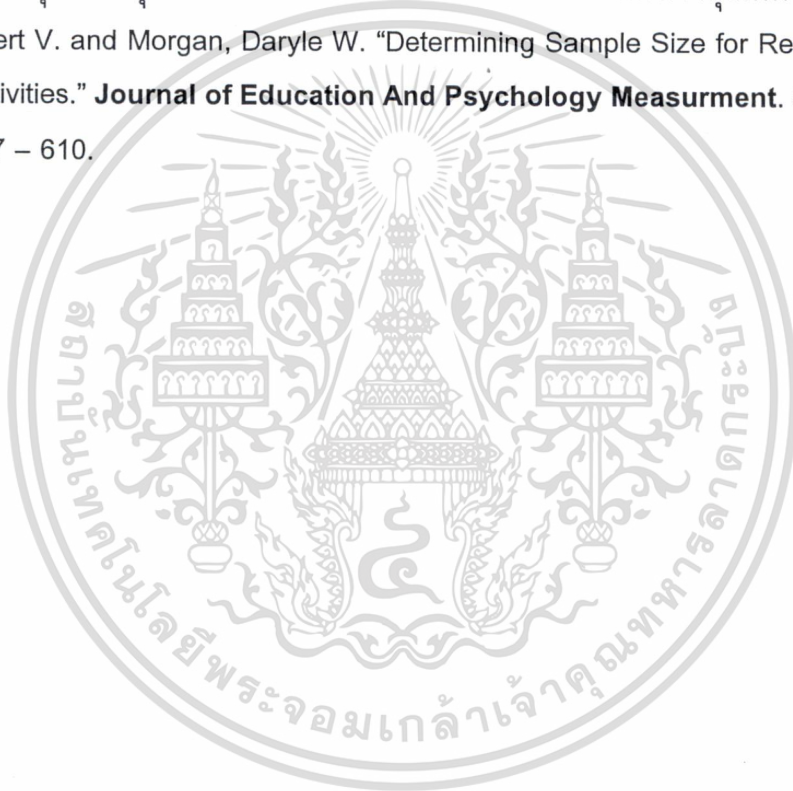
พรณี ลีกิจวัฒน์. 2551. วิธีการวิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ :

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

Krejcie, Robert V. and Morgan, Daryle W. “Determining Sample Size for Research

Activities.” *Journal of Education And Psychology Measurement*. 30 (3) :

607 – 610.

ภาคผนวก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พระราชบัญญัติ

ว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์

พ.ศ. ๒๕๕๐

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๐ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๐

เป็นปีที่ ๖๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. ๒๕๕๐”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดสามสิบวันนับแต่วันประกาศ ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“ระบบคอมพิวเตอร์” หมายความว่า อุปกรณ์หรือชุดอุปกรณ์ของคอมพิวเตอร์ที่เชื่อมการทำงาน เข้าด้วยกัน โดยได้มีการกำหนดคำสั่ง ชุดคำสั่ง หรือสิ่งอื่นใด และแนวทางปฏิบัติงานให้อุปกรณ์ หรือชุดอุปกรณ์ทำหน้าที่ประมวลผลข้อมูลโดยอัตโนมัติ

“ข้อมูลคอมพิวเตอร์” หมายความว่า ข้อมูล ข้อความ คำสั่ง ชุดคำสั่ง หรือสิ่งอื่นใดบรรดาที่อยู่ในระบบคอมพิวเตอร์ในสภาพที่ระบบคอมพิวเตอร์อาจประมวลผลได้ และให้หมายความรวมถึงข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ตามกฎหมายว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ด้วย

“ข้อมูลจราจรทางคอมพิวเตอร์” หมายความว่า ข้อมูลเกี่ยวกับการติดต่อสื่อสารของระบบคอมพิวเตอร์ ซึ่งแสดงถึงแหล่งกำเนิด ต้นทาง ปลายทาง เส้นทาง เวลา วันที่ ปริมาณ ระยะเวลา ชนิดของบริการ หรืออื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการติดต่อสื่อสารของระบบคอมพิวเตอร์นั้น

“ผู้ให้บริการ” หมายความว่า

(๑) ผู้ให้บริการแก่บุคคลอื่นในการเข้าสู่อินเทอร์เน็ต หรือให้สามารถติดต่อถึงกันโดยประการอื่น โดยผ่านทางระบบคอมพิวเตอร์ ทั้งนี้ ไม่ว่าจะเป็นการให้บริการในนามของตนเอง หรือในนามหรือเพื่อประโยชน์ของบุคคลอื่น

(๒) ผู้ให้บริการเก็บรักษาข้อมูลคอมพิวเตอร์เพื่อประโยชน์ของบุคคลอื่น

“ผู้ใช้บริการ” หมายความว่า ผู้ใช้บริการของผู้ให้บริการไม่ว่าต้องเสียค่าใช้บริการหรือไม่ก็ตาม

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

ความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์

มาตรา ๕ ผู้ใดเข้าถึงโดยมิชอบซึ่งระบบคอมพิวเตอร์ที่มีมาตรการป้องกันการเข้าถึง โดยเฉพาะและมาตรการนั้นมีได้มีไว้สำหรับตน ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖ ผู้ใดล่วงรู้มาตรการป้องกันการเข้าถึงระบบคอมพิวเตอร์ที่ผู้อื่นจัดทำขึ้นเป็นการเฉพาะ ถ้านำมาตรการดังกล่าวไปเปิดเผยโดยมิชอบในประการที่น่าจะเกิดความเสียหายแก่ผู้อื่น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มาตรา ๗ ผู้ใดเข้าถึงโดยมิชอบซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่มีมาตรการป้องกันการเข้าถึงโดยเฉพาะ และมาตรการนั้นมิได้มีไว้สำหรับตน ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปีหรือปรับไม่เกินสี่หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๘ ผู้ใดกระทำความผิดด้วยประการใดโดยมิชอบด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์เพื่อดักจับไว้ซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ของผู้อื่นที่อยู่ระหว่างการส่งในระบบคอมพิวเตอร์ และข้อมูลคอมพิวเตอร์นั้นมิได้มีไว้เพื่อประโยชน์สาธารณะหรือเพื่อให้บุคคลทั่วไปใช้ประโยชน์ได้ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๙ ผู้ใดทำให้เสียหาย ทำลาย แก้ไข เปลี่ยนแปลง หรือเพิ่มเติมไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน ซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ของผู้อื่นโดยมิชอบ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๐ ผู้ใดกระทำความผิดด้วยประการใดโดยมิชอบ เพื่อให้การทำงานของระบบคอมพิวเตอร์ของผู้อื่นถูกระงับ ชะลอ ขัดขวาง หรือรบกวนจนไม่สามารถทำงานตามปกติได้ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๑ ผู้ใดส่งข้อมูลคอมพิวเตอร์หรือจดหมายอิเล็กทรอนิกส์แก่บุคคลอื่นโดยปกปิดหรือปลอมแปลงแหล่งที่มาของการส่งข้อมูลดังกล่าว อันเป็นการรบกวนการใช้ระบบคอมพิวเตอร์ของบุคคลอื่นโดยปกติสุข ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท

มาตรา ๑๒ ถ้าการกระทำความผิดตามมาตรา ๙ หรือมาตรา ๑๐

(๑) ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ประชาชน ไม่ว่าความเสียหายนั้นจะเกิดขึ้นในทันทีหรือในภายหลังและไม่ว่าจะเกิดขึ้นพร้อมกันหรือไม่ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี และปรับไม่เกินสองแสนบาท

(๒) เป็นการกระทำโดยประการที่น่าจะเกิดความเสียหายต่อข้อมูลคอมพิวเตอร์ หรือระบบคอมพิวเตอร์ที่เกี่ยวกับการรักษาความมั่นคงปลอดภัยของประเทศ ความปลอดภัยสาธารณะ ความมั่นคงในทางเศรษฐกิจของประเทศ หรือการบริการสาธารณะ หรือเป็นการกระทำความผิดต่อข้อมูลคอมพิวเตอร์หรือระบบคอมพิวเตอร์ที่มีไว้เพื่อประโยชน์สาธารณะ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่หกหมื่นบาทถึงสามแสนบาท

ถ้าการกระทำความผิดตาม (๒) เป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตาย ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สิบปีถึงยี่สิบปี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มาตรา ๑๓ ผู้ใดจำหน่ายหรือเผยแพร่ชุดคำสั่งที่จัดทำขึ้นโดยเฉพาะเพื่อนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการกระทำความผิดตามมาตรา ๕ มาตรา ๖ มาตรา ๗ มาตรา ๘ มาตรา ๙ มาตรา ๑๐ หรือ มาตรา ๑๑ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๔ ผู้ใดกระทำความผิดที่ระบุไว้ดังต่อไปนี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

(๑) นำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ปลอมไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน หรือข้อมูลคอมพิวเตอร์อันเป็นเท็จ โดยประการที่น่าจะเกิดความเสียหายแก่ผู้อื่นหรือประชาชน

(๒) นำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์อันเป็นเท็จ โดยประการที่น่าจะเกิดความเสียหายต่อความมั่นคงของประเทศหรือก่อให้เกิดความตื่นตระหนกแก่ประชาชน

(๓) นำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ใด ๆ อันเป็นความผิดเกี่ยวกับความมั่นคงแห่งราชอาณาจักรหรือความผิดเกี่ยวกับการก่อการร้ายตามประมวลกฎหมายอาญา

(๔) นำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ใด ๆ ที่มีลักษณะอันลามกและข้อมูลคอมพิวเตอร์นั้นประชาชนทั่วไปอาจเข้าถึงได้

(๕) เผยแพร่หรือส่งต่อซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์โดยรู้อยู่แล้วว่าเป็นข้อมูลคอมพิวเตอร์ตาม (๑) (๒) (๓) หรือ (๔)

มาตรา ๑๕ ผู้ให้บริการผู้ใดจงใจสนับสนุนหรือยินยอมให้มีการกระทำความผิดตามมาตรา ๑๔ ในระบบคอมพิวเตอร์ที่อยู่ในความควบคุมของตน ต้องระวางโทษเช่นเดียวกับผู้กระทำความผิดตามมาตรา ๑๔

มาตรา ๑๖ ผู้ใดนำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ที่ประชาชนทั่วไปอาจเข้าถึงได้ซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่ปรากฏเป็นภาพของผู้อื่น และภาพนั้นเป็นภาพที่เกิดจากการสร้างขึ้น ตัดต่อ เติม หรือดัดแปลงด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์หรือวิธีการอื่นใด ทั้งนี้ โดยประการที่น่าจะทำให้ผู้อื่นนั้นเสียหาย ชื่อเสีย ถูกดูหมิ่น ถูกเกลียดชัง หรือได้รับความอับอาย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าการกระทำตามวรรคหนึ่ง เป็นการนำเข้าสู่ข้อมูลคอมพิวเตอร์โดยสุจริต ผู้กระทำไม่มีความผิด ความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นความผิดอันยอมความได้

ถ้าผู้เสียหายในความผิดตามวรรคหนึ่งตายเสียก่อนร้องทุกข์ ให้บิดา มารดา คู่สมรส หรือบุตรของผู้เสียหายร้องทุกข์ได้ และให้ถือว่าเป็นผู้เสียหาย

เอกสารนี้ มาตรา ๑๗ ผู้ใดกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ นอกพระราชอาณาจักรและประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- (๑) ผู้กระทำความผิดนั้นเป็นคนไทย และรัฐบาลแห่งประเทศที่ความผิดได้เกิดขึ้นหรือผู้เสียหายได้ร้องขอให้ลงโทษ หรือ
- (๒) ผู้กระทำความผิดนั้นเป็นคนต่างด้าว และรัฐบาลไทยหรือคนไทยเป็นผู้เสียหายและผู้เสียหายได้ร้องขอให้ลงโทษ
- จะต้องรับโทษภายในราชอาณาจักร

หมวด ๒

พนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๑๘ ภายใต้บังคับมาตรา ๑๕ เพื่อประโยชน์ในการสืบสวนและสอบสวนในกรณีที่มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่ามีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้ เฉพาะที่จำเป็นเพื่อประโยชน์ในการใช้เป็นหลักฐานเกี่ยวกับการกระทำความผิดและหาตัวผู้กระทำความผิด

(๑) มีหนังสือสอบถามหรือเรียกบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้มาเพื่อให้ถ้อยคำ ส่งคำชี้แจงเป็นหนังสือ หรือส่งเอกสาร ข้อมูล หรือหลักฐานอื่นใดที่อยู่ในรูปแบบที่สามารถเข้าใจได้

(๒) เรียกข้อมูลจากรายการทางคอมพิวเตอร์จากผู้ให้บริการเกี่ยวกับการติดต่อสื่อสารผ่านระบบคอมพิวเตอร์หรือจากบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้อง

(๓) สั่งให้ผู้ให้บริการส่งมอบข้อมูลเกี่ยวกับผู้ใช้บริการที่ต้องเก็บตามมาตรา ๒๖ หรือที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมของผู้ให้บริการให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่

(๔) ทำสำเนาข้อมูลคอมพิวเตอร์ ข้อมูลจากรายการทางคอมพิวเตอร์ จากระบบคอมพิวเตอร์ที่มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่ามีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ในกรณีที่ระบบคอมพิวเตอร์นั้นยังมีได้อยู่ในความครอบครองของพนักงานเจ้าหน้าที่

(๕) สั่งให้บุคคลซึ่งครอบครองหรือควบคุมข้อมูลคอมพิวเตอร์ หรืออุปกรณ์ที่ใช้เก็บข้อมูลคอมพิวเตอร์ ส่งมอบข้อมูลคอมพิวเตอร์ หรืออุปกรณ์ดังกล่าวให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่

(๖) ตรวจสอบหรือเข้าถึงระบบคอมพิวเตอร์ ข้อมูลคอมพิวเตอร์ ข้อมูลจากรายการทางคอมพิวเตอร์ หรืออุปกรณ์ที่ใช้เก็บข้อมูลคอมพิวเตอร์ของบุคคลใด อันเป็นหลักฐานหรืออาจใช้เป็นหลักฐานเกี่ยวกับการกระทำความผิด หรือเพื่อสืบสวนหาตัวผู้กระทำความผิดและสั่งให้บุคคลนั้นส่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ ข้อมูลจากรายการทางคอมพิวเตอร์ ที่เกี่ยวข้องเท่าที่จำเป็นให้ด้วยก็ได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับกระงานราชการเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หนังสือแสดงการยึดหรืออายัดตามวรรคห้าให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๐ ในกรณีที่การกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้เป็นการทำให้แพร่หลายซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่อาจกระทบกระเทือนต่อความมั่นคงแห่งราชอาณาจักรตามที่กำหนดไว้ในภาคสอง ลักษณะ ๑ หรือลักษณะ ๑/๑ แห่งประมวลกฎหมายอาญา หรือที่มีลักษณะขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน พนักงานเจ้าหน้าที่โดยได้รับความเห็นชอบจากรัฐมนตรีอาจยื่นคำร้องพร้อมแสดงพยานหลักฐานต่อศาลที่มีเขตอำนาจขอให้มีการสั่งระงับการทำให้แพร่หลายซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์นั้นได้

ในกรณีที่ศาลมีคำสั่งให้ระงับการทำให้แพร่หลายซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ตามวรรคหนึ่ง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทำการระงับการทำให้แพร่หลายนั้นเอง หรือสั่งให้ผู้ให้บริการระงับการทำให้แพร่หลายซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์นั้นก็ได้

มาตรา ๒๑ ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่พบว่า ข้อมูลคอมพิวเตอร์ใดมีชุดคำสั่งไม่พึงประสงค์รวมอยู่ด้วย พนักงานเจ้าหน้าที่อาจยื่นคำร้องต่อศาลที่มีเขตอำนาจเพื่อขอให้มีการสั่งห้ามจำหน่ายหรือเผยแพร่ หรือสั่งให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองข้อมูลคอมพิวเตอร์นั้นระงับการใช้ ทำลาย หรือแก้ไขข้อมูลคอมพิวเตอร์นั้นได้ หรือจะกำหนดเงื่อนไขในการใช้ มีไว้ในครอบครอง หรือเผยแพร่ชุดคำสั่งไม่พึงประสงค์ดังกล่าวก็ได้

ชุดคำสั่งไม่พึงประสงค์ตามวรรคหนึ่งหมายถึงชุดคำสั่งที่มีผลทำให้ข้อมูลคอมพิวเตอร์ หรือระบบคอมพิวเตอร์หรือชุดคำสั่งอื่นเกิดความเสียหาย ถูกทำลาย ถูกแก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือเพิ่มเติม ขัดข้อง หรือปฏิบัติงานไม่ตรงตามคำสั่งที่กำหนดไว้ หรือโดยประการอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ทั้งนี้ เว้นแต่เป็นชุดคำสั่งที่มุ่งหมายในการป้องกันหรือแก้ไขชุดคำสั่งดังกล่าวข้างต้น ตามที่รัฐมนตรีประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๒๒ ห้ามมิให้พนักงานเจ้าหน้าที่เปิดเผยหรือส่งมอบข้อมูลคอมพิวเตอร์ ข้อมูลจราจรทางคอมพิวเตอร์ หรือข้อมูลของผู้ใช้บริการ ที่ได้มาตามมาตรา ๑๘ ให้แก่บุคคลใด

ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับกับการกระทำเพื่อประโยชน์ในการดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ หรือเพื่อประโยชน์ในการดำเนินคดีกับพนักงานเจ้าหน้าที่เกี่ยวกับการใช้อำนาจหน้าที่โดยมิชอบ หรือเป็นการกระทำตามคำสั่งหรือที่ได้รับอนุญาตจากศาล

พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ใดฝ่าฝืนวรรคหนึ่งต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มาตรา ๒๓ พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ใดกระทำโดยประมาทเป็นเหตุให้ผู้อื่นล่วงรู้ข้อมูลคอมพิวเตอร์ ข้อมูลจราจรทางคอมพิวเตอร์ หรือข้อมูลของผู้ใช้บริการ ที่ได้มาตามมาตรา ๑๘ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๔ ผู้ใดล่วงรู้ข้อมูลคอมพิวเตอร์ ข้อมูลจราจรทางคอมพิวเตอร์หรือข้อมูลของผู้ใช้บริการ ที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้มาตามมาตรา ๑๘ และเปิดเผยข้อมูลนั้นต่อผู้หนึ่งผู้ใด ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๕ ข้อมูล ข้อมูลคอมพิวเตอร์ หรือข้อมูลจราจรทางคอมพิวเตอร์ที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้มาตามพระราชบัญญัตินี้ ให้อ้างและรับฟังเป็นพยานหลักฐานตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาหรือกฎหมายอื่นอันว่าด้วยการสืบพยานได้ แต่ต้องเป็นชนิดที่มีได้เกิดขึ้นจากการจงใจ มีคำมั่นสัญญา ชูเชิญ หลอกลวง หรือโดยมิชอบประการอื่น

มาตรา ๒๖ ผู้ให้บริการต้องเก็บรักษาข้อมูลจราจรทางคอมพิวเตอร์ไว้ไม่น้อยกว่าเก้าสิบวัน นับแต่วันที่ข้อมูลนั้นเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ แต่ในกรณีจำเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่จะสั่งให้ผู้ให้บริการ ผู้ใดเก็บรักษาข้อมูลจราจรทางคอมพิวเตอร์ไว้เกินเก้าสิบวันแต่ไม่เกินหนึ่งปีเป็นกรณีพิเศษเฉพาะราย และเฉพาะคราวก็ได้

ผู้ให้บริการจะต้องเก็บรักษาข้อมูลของผู้ใช้บริการเท่าที่จำเป็นเพื่อให้สามารถระบุตัวผู้ใช้บริการ นับตั้งแต่เริ่มใช้บริการและต้องเก็บรักษาไว้เป็นเวลาไม่น้อยกว่าเก้าสิบวันนับตั้งแต่การให้บริการสิ้นสุดลง ความในวรรคหนึ่งจะใช้กับผู้ให้บริการประเภทใด อย่างไร และเมื่อใด ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ผู้ให้บริการผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรานี้ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าแสนบาท

มาตรา ๒๗ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของศาลหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ที่สั่งตามมาตรา ๑๘ หรือมาตรา ๒๐ หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของศาลตามมาตรา ๒๑ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองแสนบาท และปรับเป็นรายวันอีกไม่เกินวันละห้าพันบาทจนกว่าจะปฏิบัติให้ถูกต้อง

มาตรา ๒๘ การแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้มีความรู้ และความชำนาญเกี่ยวกับระบบคอมพิวเตอร์และมีคุณสมบัติตามที่รัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๒๙ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นพนักงาน ฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญามีอำนาจรับคำร้องทุกข์ หรือรับคำกล่าวโทษ และมีอำนาจในการสืบสวนสอบสวนเฉพาะความผิดตามพระราชบัญญัตินี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในการจับ ควบคุม คั่น การทำสำนวนสอบสวนและดำเนินคดีผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ บรรดาที่เป็นอำนาจของพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ หรือพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ประสานงานกับพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบเพื่อดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป

ให้นายกรัฐมนตรีในฐานะผู้กำกับดูแลสำนักงานตำรวจแห่งชาติและรัฐมนตรีมีอำนาจร่วมกันกำหนดระเบียบเกี่ยวกับแนวทางและวิธีปฏิบัติในการดำเนินการตามวรรคสอง

มาตรา ๓๐ ในการปฏิบัติหน้าที่ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวต่อบุคคลซึ่งเกี่ยวข้อง

บัตรประจำตัวของพนักงานเจ้าหน้าที่ให้เป็นไปตามแบบที่รัฐมนตรีประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากในปัจจุบันระบบคอมพิวเตอร์ได้เป็นส่วนสำคัญของการประกอบกิจการและการดำรงชีวิตของมนุษย์ หากมีผู้กระทำความผิดประการใด ๆ ให้ระบบคอมพิวเตอร์ไม่สามารถทำงานตามคำสั่งที่กำหนดไว้หรือทำให้การทำงานผิดพลาดไปจากคำสั่งที่กำหนดไว้ หรือใช้วิธีการใด ๆ เข้าล่วงรู้ข้อมูล แก้ไข หรือทำลายข้อมูลของบุคคลอื่นในระบบคอมพิวเตอร์โดยมิชอบ หรือใช้ระบบคอมพิวเตอร์เพื่อเผยแพร่ข้อมูลคอมพิวเตอร์อันเป็นเท็จหรือมีลักษณะอันลามกอนาจาร ย่อมก่อให้เกิดความเสียหาย กระทบกระเทือนต่อเศรษฐกิจ สังคม และความมั่นคงของรัฐ รวมทั้งความสงบสุขและศีลธรรมอันดีของประชาชน สมควรกำหนดมาตรการเพื่อป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ข

ค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกรายข้อของข้อสอบ

ข้อที่	ค่าความยากง่าย (p) เกณฑ์ 0.20 – 0.80	ค่าอำนาจจำแนก (r) เกณฑ์ 0.20 ขึ้นไป
1	0.67	0.40
2	0.53	0.40
3	0.50	0.33
4	0.77	0.33
5	0.40	0.40
6	0.50	0.33
7	0.37	0.34
8	0.23	0.34
9	0.40	0.27
10	0.23	0.20
11	0.50	0.34
12	0.67	0.40
13	0.53	0.40
14	0.47	0.67
15	0.47	0.27
16	0.43	0.22
17	0.30	0.60
18	0.37	0.46
19	0.30	0.34
20	0.30	0.47
21	0.67	0.27
22	0.50	0.20
23	0.40	0.40
24	0.37	0.33
25	0.50	0.60
26	0.40	0.26
27	0.40	0.80
28	0.60	0.40
29	0.50	0.34
30	0.37	0.60

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ค

คะแนนเฉลี่ยความรู้เกี่ยวกับกฎหมายคอมพิวเตอร์ของนักศึกษาจำแนกตามสาขาวิชา

ภาควิชา	สาขาวิชา	n	คะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) (ร้อยละ : %)
1. ครุศาสตร์วิศวกรรม	1. คอมพิวเตอร์	47	33.97
	2. อิเล็กทรอนิกส์	24	34.03
	3. วิศวกรรมโทรคมนาคม	40	30.03
	4. เทคโนโลยีวิศวกรรมอุตสาหการ	22	34.10
2. ครุศาสตร์สถาปัตยกรรม	5. สถาปัตยกรรม	40	31.50
	6. สถาปัตยกรรมภายใน	26	27.57
	7. ศิลปอุตสาหกรรม	28	32.13
3. ครุศาสตร์เกษตร	8. เทคโนโลยีการเกษตร-การผลิตพืช	6	31.10
	9. เทคโนโลยีการเกษตร-การผลิตสัตว์	7	31.43
	10. อุตสาหกรรมการเกษตร	17	30.60
รวมทั้งหมด		257	31.80

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้